

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (78)510

Vol. 1978/0185

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

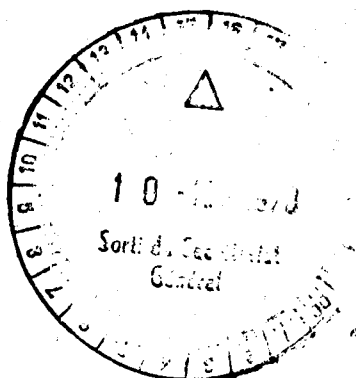
In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM (78) 510 def.

Brussel, 9 october 1978

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD
MET HET OOG OP DE DIPLOMATIEKE CONFERENTIE VOOR DE
HERZIENING VAN HET INTERNATIONALE VERDRAG TOT BESCHER-
MING VAN KweekPRODUCTEN

COM(78) 510 def.

Mededeling van de Commissie met het oog op de Diplomatieke conferentie voor de herziening van het internationale verdrag tot bescherming van kweekprodukten

I. Ontwikkeling

1. Op 2 december 1961 werd een internationaal verdrag tot bescherming van kweekprodukten gesloten. Dit verdrag heeft tot doel de kwekers van nieuwe plantenrassen in de aangesloten landen (Unie-Staten) een recht toe te kennen en te verzekeren (kwekersrecht) (1). Het kwekersrecht moet de kwekers - net als bij een patent - de beloning voor hun kweekarbeid waarborgen. In het verdrag zijn met name uniforme beginselen voor de inhoud en de uitoefening van het recht van de kweker vastgelegd. In elke Unie-Staat wordt aan de onderdanen van andere Unie-Staten met betrekking tot de toekenning en de bescherming van het kwekersrecht dezelfde behandeling gegarandeerd als aan de eigen onderdanen (2).

Momenteel zijn 10 landen, waaronder 7 lid-staten van de Gemeenschap, partij bij het verdrag en zij vormen te zamen de "Unie tot bescherming van kweekprodukten" (UPOV = "Union Internationale pour la protection des obtentions végétales") (3) :

- lid-staten van de Gemeenschap : België, Denemarken, Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Verenigd Koninkrijk,
- derde landen : Zwitserland, Zweden, Zuid-Afrika.

2. De laatste jaren hebben verscheidene landen, waaronder de VS en Canada, belangstelling getoond voor deelname aan de overeenkomst. Om deze en andere redenen heeft de UPOV voorstellen uitgewerkt voor een volledig herziene versie van het verdrag, ten einde

- bepaalde uitgewerkte interpretaties in de tekst zelf te verwerken,
- voorwaarden te scheppen die de UPOV aantrekkelijker kunnen maken voor landen die nog niet bij de unie zijn aangesloten (4)

(1) Artikel 1, lid 1 van het verdrag.

(2) Artikel 3 van het verdrag.

(3) Artikel 1, lid 2 van het verdrag.

(4) Verslag betreffende de werkzaamheden van het comité van deskundigen voor de interpretatie en herziening van het verdrag.

3. De UPOV heeft op 30 januari 1978 een "Diplomatieke conferentie voor de herziening van het internationale verdrag tot bescherming van kweekprodukten" uitgeschreven, die van 9 tot 23 oktober 1978 te Genève zal worden gehouden. Voor deze conferentie zijn 148 niet-aangesloten landen uitgenodigd tot het zenden van "waarnemingsdelegaties" en 15 organisaties met de status van waarnemer werd voorts gevraagd vertegenwoordigers af te vaardigen. Tot de organisaties met de status van waarnemer behoort ook de Europese Economische Gemeenschap. De conferentie dient om te komen tot het vaststellen en ondertekenen van een herziene versie van het verdrag. Als uitgangspunt voor de beraadslagingen zullen de sub 2 genoemde voorstellen dienen.

II. Deelname van de Gemeenschap

1. Tot dusverre heeft de Gemeenschap niet rechtstreeks deelgenomen aan het verdrag. Zij heeft ook nog geen gemeenschappelijk kwekersrecht ontwikkeld. Ter regeling van het vrije verkeer van zaai-en plantgoed van hoge kwaliteit in de Gemeenschap heeft zij wel voorschriften uitgevaardigd die de officiële toelating van gewassen en ander teeltmateriaal voor de land- tuin- en bosbouw regelen (5).

De voorwaarden voor de toelating van rassen stemmen in ruime mate overeen met die welke de lid-staten in het kader van het verdrag inzake het kwekersrecht hanteren.

./.

(5) Met name :

- Richtlijn 70/457/EEG van de Raad van 25 september 1970 betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen (PB N° 225 van 12.10.70, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 78/56/EEG van de Raad van 15 december 1977 (PB N° L 16 van 20.1.1978, blz. 30);
- Richtlijn 70/458/EEG van de Raad van 29 september 1970 betreffende het in de handel brengen van groentezaad (PB N° L 225 van 12.10.1970, blz. 7), laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 78/692/EEG van de Raad van 25 juli 1978 (PB N° L 236 van 26.8.1978, blz. 13);
- Richtlijn 66/404/EEG van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal (PB N° 125 van 11.7.1966, blz. 2326), laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 75/445/EEG van de Raad van 26 juni 1975 (PV N° L 196 van 26.7.1975, blz. 14).

2. Hoewel de Gemeenschap nog niet werkzaam is geweest op het gebied van het kwekersrecht, dient zij aan de werkzaamheden betreffende het verdrag deel te nemen, en wel hoofdzakelijk om de volgende drie redenen :

- het verdrag mag althans voor de betrekkingen in en tussen de lid-staten van de Gemeenschap de uit het Verdrag van Rome en in het bijzonder uit de regelingen voor het vrije goederenverkeer (artikel 30 e.v.) en uit de concurrentievoorschriften (art. 85 e.v.) voortvloeiende rechtssituatie niet doorkruisen;
- het verdrag mag niet tegen de doelstellingen en beginselen van de genoemde communautaire regelingen voor het in de handel brengen van zaai- en plantgoed indruisen e.g. mag deze niet uithollen;
- met name moeten het systeem van het recht van de kweker en het stelsel van de officiële toelating van rassen tot de handel in ruime mate met elkaar in overeenstemming worden gehouden, voor zover de verschillende doelstellingen ervan geen afwijkingen rechtvaardigen;
- het verdrag mag de ontwikkeling van een eigen gemeenschappelijk kwekersrecht binnen het algemene verdragskader niet uitsluiten, met het oog op de totstandbrenging van communautaire rechtsregels ter zake, dient het verdrag te voorzien in de mogelijkheid van toetreding van de Gemeenschap als zodanig.

3. Tot dusverre kon de inachtneming van deze punten goeddeels als vaststaand worden aangenomen, omdat de meeste van de huidige Unie-Staten door hun lidmaatschap van de Gemeenschap aan het communautaire recht gebonden zijn.

Door de beoogde uitbreiding van de unie tot een onbeperkt aantal andere landen zou hierin verandering kunnen komen.

Het is derhalve noodzakelijk dat de Gemeenschap in de toekomst deelneemt aan de werkzaamheden in verband met het verdrag.

III. Voorstellen van de Commissie voor de deelname van de Gemeenschap

1. De Commissie beperkt zich er in dit stadium toe de Raad voorstellen te doen voor de deelname van de Gemeenschap aan het uitwerken van de herziene verdragstekst, en voor de vertegenwoordiging van de Gemeenschap op de Diplomatieke conferentie van 9 tot 23 oktober 1978. Zij behoudt zich voor later maatregelen voor de periode na de conferentie voor te stellen.

Met de voorstellen moet worden bereikt dat voor en tijdens de conferentie nauwe samenwerking tussen de lid-staten en de Commissie plaatsvindt, om in alle zaken die voor de Gemeenschap van belang zijn tot een uniform standpunt te komen.

2. De Commissie stelt daarom voor

- de lid-staten te verzoeken, op de diplomatieke conferentie de in de bijlage opgenomen oplossingen naar voren te brengen of te steunen,
- de lid-staat, die in de Raad het voorzitterschap waarneemt, te verzoeken namens de Gemeenschap voor de aanvang van de werkzaamheden in verband met de verdragstekst, de in bijlage II opgenomen principeverklaring af te leggen,
- de Commissie te machtigen de vertegenwoordiger van de Gemeenschap, die is uitgenodigd als organisatie met de status van waarnemer, overeenkomstig regel 7 van de voorlopige procedureregeling voor de conferentie aan te wijzen,
- het secretariaat-generaal van de Raad opdracht te geven, gedurende de conferentie coördinatiebijeenkomsten van de aldaar vertegenwoordigde lid-staten en de Commissie te organiseren.

Door de lid-staten naar voren te brengen of te ondersteunen oplossingen

De Lid-staten zouden op basis van de voorstellen die het ter zake bevoegde deskundigencomité van de UPOV heeft uitgewerkt en die in document DC/5 (ten aanzien van artikel 13 in document DC/4) ter kennis werden gebracht, bij de werkzaamheden voor een herziene tekst van het verdrag als volgt te werk dienen te gaan :

1. Voor bepalingen waarbij de Gemeenschap als zodanig belang heeft:
(hiertoe behoren de artikelen 1 tot 14, 17, 29, 30, 31, 32, 34 A, 38).

1.1. De lid-staten zouden aan de hand van de volgende opmerkingen in principe de in de bovengenoemde documenten vervatte voorstellen naar voren moeten brengen of deze moeten steunen (1).:

1.1.1. Ad artikel 3, lid 3: Deze bepaling verleent de Unie-Staten het recht de in beginsel beoogde gelijkheid van behandeling van eigen en vreemde onderdanen te beperken tot onderdanen van die Unie-staten die het Verdrag op dezelfde plantensoort of hetzelfde plantengras toepassen, alsmede tot de natuurlijke en rechtspersonen die hun woonplaats of zetel in een van de Unie-staten hebben. Het zou wenselijk zijn dat de lid-staten deze bepaling ondersteunen met het voorbehoud dat zij zelf in elk geval in de relatie met die Unie-staten die tegelijkertijd lid-staten van de Gemeenschap zijn, van deze machtiging slechts gebruik mogen maken in het kader van het communautaire verbod tot discriminatie uit hoofde van nationaliteit (art. 7 EEG-Verdrag). Indien deze bepaling wordt aangenomen zou het voorbehoud in de slotakte van de conferentie moeten worden opgenomen.

1.1.2. Ad artikel 4, lid 3, sub a): Hierin wordt bepaald dat elke Unie-Staat het Verdrag in een eerste stadium op ten minste vijf geslachten of soorten toepast.

De Lid-staten zouden moeten streven naar een tekst waarin bepaalde criteria worden vastgelegd die zouden moeten overeenstemmen met de door elke Unie-Staat gekozen vijf geslachten of soorten.

(1) Redactionele of taalkundige aangelegenheden, alsmede presentatiekwesties (volgorde en titels van de artikelen) zouden los hiervan zo soepel mogelijk moeten worden behandeld.

1.1.2bis. Ad artikel 5, lid 2 : Volgens deze bepaling kan de kweker aan zijn toestemming om het ras te gebruiken door hem vast te stellen voorwaarden verbinden.

De Lid-Staten zouden moeten streven naar een tekst die garandeert dat de voor de kweker vastgestelde voorwaarden verenigbaar zijn met de geldende wettelijke bepalingen.

1.1.3. Ad artikel 6, lid 1, sub a): In deze bepaling wordt als voorwaarde voor de toekenning van het recht van de kweker voorgeschreven dat het nieuwe ras door een of meer van belang zijde eigenschappen uiterlijk te onderscheiden moet zijn van elk ander ras waarvan het bestaan op het tijdstip van de aanvraag tot bescherming algemeen bekend is. Daarnaast worden als voorbeeld feiten vermeld, aan de hand waarvan deze algemene bekendheid "kan" worden vastgesteld. De onderscheidbaarheid is ook in het communautaire recht een voorwaarde voor de officiële toelating van een ras tot de handel. Op dit gebied is de vergelijkingscollectie (totaal der soorten waarvan het nieuwe ras te onderscheiden moet zijn) nauwkeuriger begrensd. Op het gebied van het recht van de kweker moet de onderscheidbaarheid van hetzelfde belang zijn.

Het zou wenselijk zijn dat de lid-staten de voorgestelde bepaling steunen met het voorbehoud dat zij zelf in het kader van deze bepaling regels voor een nauwkeuriger begrenzing van de vergelijkingscollectie mogen vaststellen. Bij aanneming van de bepaling zou dit voorbehoud in de slotakte van de conferentie moeten worden opgenomen.

1.1.4. Ad artikel 6, lid 1, sub b i): Deze bepaling behelst in beginsel de voorwaarde dat het ras nieuw moet zijn, doch laat toe dat de Unie-staten een "verbodstermijn" vaststellen van maximaal een jaar voor het in de handel brengen van het ras vóór de indiening van de aanvraag van het recht van de kweker voor het ras.

Het is wenselijk dat de lid-staten deze bepaling steunen. Zij zouden echter tevoren overeen moeten komen dat zij, -uitgaand van de momenteel geldende situatie- slechts in overleg (eventueel ook met bepaalde andere Unie-Staten) van deze "verbodstermijn" gebruik maken. Deze afspraak behoeft niet in de slotakte van de conferentie te worden opgenomen.

1.1.5. Ad artikel 6, lid 1, sub b ii): Hierin wordt vastgelegd dat de voorwaarde voor de erkenning van het nieuwe ras slechts vervuld is wanneer het ras niet op het grondgebied van een andere staat langer dan vier resp. 6 jaar geleden te verkoop is aangeboden of in de handel is gebracht.

Hierbij wordt geen aandacht geschonken aan het geval, waarin de Unie-Staat waarin het verzoek om erkenning om het recht van de kweker wordt ingediend, het verdrag voor het eerst op het geslacht of de soort toepast na afloop van de termijn. Artikel 35 lijkt hiervoor niet bevredigend.

Het zou wenselijk zijn dat de lid-staten deze bepaling steunen, voor zover vaststaat het bovengenoemde geval bevredigend wordt geregeld. Bevredigend lijkt elke oplossing waarbij een kweker in de Unie-Staten die tot de Gemeenschap behoren dezelfde behandeling mag verwachten en tussen de overige Unie-Staten in dit opzicht wederkerigheid gegarandeerd is.

1.1.6. Ad artikel 6, lid 2, 2e alinea: Deze bepaling stelt de toekenning van het recht van de kweker afhankelijk van het feit dat de kweker de "formaliteiten" heeft vervuld die in de nationale wetgeving zijn voorgeschreven.

Tot deze formaliteiten zouden vereisten ten aanzien van de vestiging, de registratie of de "toelating" van de kweker, dan wel de aanstelling van een in de Staat gevestigde gevolmachtigde kunnen behoren.

Bij de in het communautaire recht geregelde officiële toelating van een ras tot de handel gaat het er in dit verband slechts om, dat de voorgeschreven "winningsweek" binnen de Gemeenschap, doch niet noodzakelijkerwijze in het land waar de toelating plaatsvindt, geschiedt (2). Het is wenselijk dat de lid-staten de genoemde bepaling steunen. Zij zouden echter tevoren moeten overeenkomen dat zij in hun nationale recht slechts formaliteiten opnemen die rekening houden met het discriminatieverbod van artikel 7 van het EEG-Verdrag en voor het overige - in de relatie met de Unie-Staten van de Gemeenschap - de genoemde in het communautaire recht toegepaste vereenvoudiging van de officiële rassenerkenning niet belemmeren. Deze afspraak behoeft niet in de slotakte van de conferentie te worden opgenomen.

(2) Het geval van rassen uit derde landen mag hier buiten beschouwing blijven.

1.1.7. Ad artikel 7: In dit artikel wordt bepaald dat met betrekking tot de voorwaarden voor de toekenning van het kwekersrecht een officieel onderzoek moet plaatsvinden. Dit onderzoek omvat voornamelijk officiële onderzoekingen met betrekking tot de kweek.

In een voorgestelde toelichting op artikel 7 wordt gesteld dat een controlesysteem, dat door de aanvrager uitgevoerde kweekonderzoekingen omvat, onder bepaalde voorwaarden als verenigbaar met het UPOV-verdrag wordt beschouwd.

Het is wenselijk dat de lid-staten zowel de bepaling als de toelichting steunen. Zij zouden echter tevoren moeten overeenkomen dat zij in elk geval voor de soorten die vallen onder de communautaire regeling inzake het in de handel brengen van zaai- en plantgoed, van de mogelijkheid van niet officiële kweekonderzoekingen geen gebruik maken voor rassen die niet uitsluitend voor derde landen bestemd zijn. Deze afspraak behoeft niet in de slotakte van de conferentie te worden opgenomen.

1.1.8. Ad artikel 9, alinea 2 : Deze bepalingen verzekert de kweker een billijke vergoeding voor het geval dat de vrije uitoefening van het recht van de kweker om redenen van algemeen belang beperkt wordt ten einde verbreiding van het nieuwe ras te verzekeren.

Het is wenselijk dat de lid-staten deze nieuwe bepaling steunen. Zij zouden echter tevoren overeen moeten komen dat de werkingssfeer van deze bepaling, buiten het oorspronkelijke doel om (verdediging, noodtoestand e.a.) in elk geval niet wordt uitgebreid tot gevallen waarin een beperking voortvloeit uit de toepassing van geldende communautaire regels inzake het vrije goederenverkeer of de mededinging. Deze afspraak behoeft niet in de slotakte van de conferentie te worden opgenomen.

1.1.9. Ad artikel 12, lid 4, tweede zin: In deze bepaling wordt gesteld dat bepaalde feiten die zich gedurende de "termijn van voorrang" voordoen, geen recht ten gunste van derden noch een recht van voor gebruik kunnen doen ontstaan.

Het zou wenselijk zijn dat de lid-staten deze bepaling steunen, voor zover komt vast te staan dat ook een bevredigende regeling wordt getroffen voor het geval waarin iemand die te goeder trouw is nog, over voorraden zaaigoed van het ras beschikt, wanneer het recht van de kweker ingaat.

1.1.10. Ad artikel 13, lid 2, sub a) (3): In deze bepaling wordt het geval geregeld van de combinatie van het recht van de kweker voor het ras met het merkenrecht voor de benaming van het ras. Er wordt in bepaald dat de kweker vanaf de registratie van de benaming van het ras voor het recht van de kweker, het merkenrecht niet meer kan aanwenden om het vrije gebruik van de benaming van het ras te verhinderen.

Het voorstel bevat drie alternatieven ten aanzien van de werkingssfeer. Zo zou het merkenrecht niet meer kunnen worden ingeroepen

- in een Unie-Staat, die het verdrag toepast op het geslacht of het ras waartoe de soort behoort (alternatief 1);+
- in de desbetreffende staat (alternatief 2);
- in een Unie-Staat (alternatief 3).

De Commissie acht in elk geval voor de Unie-Staten die tot de Gemeenschap behoren de alternatieven 1 en 2 niet verenigbaar met het communautaire recht inzake het vrije goederenverkeer.

De lid-staten zouden derhalve moeten aansturen op een oplossing die bewerkstelligt dat

- het recht van de kweker in het vlak van de Gemeenschap geen andere functie vervult dan bescherming tegen onbevoegden (4);
- de doelstellingen van de communautaire regeling inzake het in de handel brengen van zaai- en plantgoed, met name ten aanzien van de communautaire rassenlijst met inbegrip van de rasbenamingen, niet worden doorkruist.

1.1.11. Ad artikel 13, lid 5 (3): In deze bepalingen wordt voorgeschreven dat de benaming van een ras in alle Unie-Staten gelijk moet zijn. Afwijkingen hiervan zijn slechts toegestaan wanneer de voor de toekenning van het recht van de kweker bevoegde instantie vaststelt dat "de benaming voor gebruik in die Staat ongeschikt is".

(3) Doc. DC/4

(4) vgl. Beschikking van de Commissie van 21 september 1978 betreffende een procedure volgens artikel 85 van het EEG-Verdrag inzake een kwekersrecht voor zaaigoed voor maïs.

De lid-staten zouden het principe van een uniforme benaming van het nieuwe ras moeten steunen. Het is wenselijk dat zij de voorgestelde bepaling steunen met het voorbehoud dat zij in overeenstemming met de ontwikkelingen binnen het communautaire recht inzake het in de handel brengen van zaai- en plantgoed zelf de criteria voor de "ongeschiktheid" van de benaming van een soort mogen vaststellen. Bij aanneming van de bepaling zou dit voorbehoud in de slotakte van de conferentie moeten worden opgenomen.

- 1.1.12. Ad artikel 13, lid 6 (3): In deze bepaling wordt het beginsel vastgelegd van de wederzijdse kennisgeving, door de bevoegde instanties van de Unie-Statens, van aangelegenheden met betrekking tot het recht van de kweker, met inbegrip van met name de deponering, inschrijving en annulering van benamingen van rassen.

De lid-staten zouden dit beginsel moeten steunen. Zij zouden daarbij echter moeten streven naar een tekst waaruit blijkt dat de kennisgeving niet alleen dient te geschieden met betrekking tot de gedeponeerde benaming van het nieuwe ras, doch ook ten aanzien van andere gegevens betreffende het ras waarvoor het recht van de kweker wordt aangevraagd. Dit zou van bijzonder belang kunnen zijn voor de afbakening van de verwijzingscollectie bij het onderzoek van de onderscheidbaarheid volgens artikel 6.

Zij zouden er verder naar moeten streven dat de procedureregels voor de wederzijdse kennisgeving met inbegrip van de nauwkeurige inhoud in Unie-verband worden vastgelegd, zulks met inachtneming of in combinatie met de regels die voor de behoeften van de officiële rassen-toelating gelden of worden ontwikkeld.

- 1.1.13. Ad artikel 13, lid 8, sub b) (3): In deze bepaling wordt gesteld dat de benaming van een nieuw ras in het kader van het recht van de kweker moet worden beschouwd als soort aanduiding voor dat ras. In wezen kan niemand een recht aanvragen of verkrijgen dat het vrije gebruik van de benaming van het nieuwe ras zou kunnen verhinderen.

Ten aanzien van de ruimtelijke werkingssfeer behelst het voorstel soortgelijke alternatieven als voor artikel 13, lid 4, sub a) (5).

De oplossing hangt af van die welke wordt uitgewerkt voor de genoemde bepaling. De lid-staten zouden derhalve de daarvoor opgestelde beginselen (5) in acht moeten nemen.

1.1.14. Ad artikel 13, sub 9 (3): Deze bepaling staat toe dat voor dezelfde waar aan de benaming van een nieuw ras een fabrieks- of handelsmerk wordt toegevoegd.

De lid-staten zouden moeten streven naar een tekst die erop neerkomt dat niet wordt getornd aan de communautaire voorschriften inzake de kenmerken van zaai- en plantgoed in de handel. Volgens deze voorschriften zijn namelijk op de voorgeschreven officiële etiketten (zaai- en plantgoed voor de landbouw, gecertificeerd zaaigoed voor groenten), leveranciersetiketten, (standaard-zaaigoed voor groenten, bosbouwkundig teeltmateriaal en alle kleine verpakkingen) of op de daarvoor in de plaats komende kleefstroken of opdrukken op de verpakking, dergelijke toevoegingen niet toegestaan (6). Het voorstel kan derhalve slechts in de praktijk toepasselijk worden in de reclame, op van de goederen gescheiden documenten en op de duidelijk van de voorgeschreven kentekening gescheiden delen van de verpakking.

1.1.15. Ad artikel 14, lid : Hierin wordt bepaald dat het recht van de kweker onafhankelijk is van de maatregelen die in iedere Unie-Staat zijn genomen ter regeling van de voortbrenging van, de controle op en het verhandelen van zaaizaad en plantgoed.

De lid-staten zouden moeten streven naar een tekst waaruit blijkt dat het recht van de kweker ook afhankelijk is van maatregelen die kunnen worden getroffen ter regeling van de toelating van rassen tot de handel.

(3) Doc. DC/4

(5) Vgl. hierboven 1.1.10

(6) De in uitzonderingsgevallen toegestane verwijzing naar de "winningskweek" moet hier buiten beschouwing blijven.

1.1.16. Ad artikel 14, lid 2: Deze bepaling houdt in dat bij de in lid 1 bedoelde maatregelen zoveel mogelijk "moet" worden vermeden dat zij een belemmering vormen voor de toepassing van het Unie-Verdrag.

Het zou wenselijk zijn dat de lid-staten deze bepaling steunen. Zij moeten echter tevoren overeenkomen dat zij geen rechtsgrondslag vormt voor een eventuele voorrang van het verdrag t.o. van nationale of communautaire rechtsbepalingen, die in de voornoemde sectoren zijn of zullen worden vastgesteld.

1.1.17. Ad artikel 17, lid 1: Hierin wordt bepaald welke Staten als waarnemer tot de vergaderingen van de Raad worden uitgenodigd.

De lid-staten zouden moeten streven naar een tekst die bewerkstelligt dat de Gemeenschap regelmatig in de Raad vertegenwoordigd is.

1.1.18. Ad artikel 29: Deze bepaling staat de Unie-Staten toe onderling bijzondere overeenkomsten te sluiten voor de bescherming van kweekprodukten, voor zover deze niet in strijd zijn met het verdrag.

Bij vergelijking van deze bepaling, die niet afwijkt van de tot dusver van kracht zijde versie, met de oude versie van artikel 30, lid 2, lijkt zij slechts een beperkte werkingssfeer te hebben. Met name is niet gegarandeerd dat zij ook geldt voor een gemeenschappelijk recht van de kweker, dat eventueel in de communautaire wetgeving tot stand wordt gebracht.

De lid-staten zouden derhalve moeten streven naar een tekst die zulks toelaat.

1.1.19. Ad artikel 30, lid 2: Deze bepaling heeft betrekking op overeenkomsten tussen de bevoegde diensten betreffende de uitvoering van onderzoeken en de samenstelling van vergelijkingscollecties en -bescheiden.

Het zou wenselijk zijn dat de lid-staten deze bepaling steunen. Zij zouden echter tevoren moeten overeenkomen dat zij er slechts gebruik van zullen maken voor zover de afspraken verenigbaar zijn met het communautaire recht inzake de officiële toelating van rassen tot de handel en bovendien met het voorbehoud van een eventuele toekomstige communautaire centralisering van het onderzoek.

1.1.20 Ad artikel 31: Deze bepaling regelt de ondertekening van de akte. Alle negen lid-staten zouden de akte moeten ondertekenen.

1.1.21 Ad artikel 32: Deze bepaling regelt de bekrachtiging van het verdrag en de toetreding. Beide zijn beperkt tot Staten.

De Lid-Staten zouden moeten streven dat naar een tekst die garandeert dat uiterlijk bij de totstandbrenging van een gemeenschappelijk kwekersrecht de toetreding van de Gemeenschap als zodanig mogelijk wordt.

1.1.22. Ad artikel 34 A, lid 2: Deze bepaling staat bepaalde Unie-Staten, die bescherming volgens het patentrecht verlenen, afwijkingen toe van bepaalde voorwaarden voor de toekenning van het recht van de kweker.

Het zou wenselijk zijn dat de lid-staten deze bepaling steunen, voor zover ervoor wordt zorggedragen dat zij niet wordt toegepast in tot de Gemeenschap behorende Unie-Staten.

1.1.23. Ad artikel 38: Dit artikel behelst de procedure voor het regelen van geschillen tussen de Unie-Staten.

Het is wenselijk dat de lid-staten deze bepaling steunen. Zij zouden echter tevoren moeten overeenkomen dat geschillen tussen Unie-Staten die tot de Gemeenschap behoren in Gemeenschapsverband moeten worden geregeld. Deze afspraak behoeft niet in de slotakte van de conferentie te worden opgenomen.

1.2. Indien met betrekking tot de bepalingen, waarbij de Gemeenschap als zodanig belang heeft, wijzigingsvoorstellen worden gedaan, zouden de lid-staten bij het bepalen van hun standpunt rekening moeten houden met de sub 1.1. gemaakte opmerkingen. Indien

zich bij de wijzigingsvoorstellen nieuwe gezichtspunten voordoen, zouden zij op initiatief van een lid-staat of van de Commissie in de voorgestelde coördinatievergaderingen in onderling overleg een standpunt moeten uitwerken.

2. Voor bepalingen waarbij de Gemeenschap als zodanig geen belang heeft (hiertoe behoren de artikelen 15, 16, 18 bis, 28, 32 A tot 34, 35 tot 37, 39 tot 41) geldt het volgende: de lid-staten zouden ernaar moeten streven tot een in onderling overleg bepaald standpunt te komen. Op initiatief van een lid-staat zouden hiertoe de voorgestelde coördinatievergaderingen moeten worden belegd.
-

BIJLAGE II

Beginselverklaring van de vertegenwoordiger van de Raad

Als vertegenwoordiger van het land, dat niet slechts tot de stichtende leden van de Unie behoort maar momenteel ook het voorzitterschap van de Raad van de Europese Gemeenschappen vervult, heb ik de eer namens de Europese Economische Gemeenschap de volgende verklaring af te leggen :

De Gemeenschap geeft uiting aan haar grote waardering voor het tot dusver in het kader van de UPOV verrichte werk. Zij juicht de huidige conferentie toe en staat achter haar doelstellingen; zij steunt het voornemen een herziene tekst van het verdrag uit te werken waarbij enerzijds noodzakelijke verduidelijkingen worden opgenomen en anderzijds wijzigingen worden aangebracht die een goed functioneren waarborgen en het mogelijk maken dat, ver buiten het tot dusver bestaande kader, andere landen deelnemen. Ik geef de verzekering dat de op de conferentie vertegenwoordigde lid-staten van de Gemeenschap

en de hier aanwezige vertegenwoordigers van de Gemeenschap hun best zullen doen om mede te werken aan een succesvolle afsluiting van de werkzaamheden. Bij dit streven zullen zij er evenwel op toezien dat de op grond van de communautaire verbintenissen bereikte of nagestreefde resultaten niet in het gedrang komen. Hiertoe behoren met name de communautaire beginselen ten aanzien van het verbod tot discriminatie op grond van nationaliteit, ten aanzien van het vrije verkeer van goederen, ten aanzien van de mededingingsregels alsook de bepalingen inzake het in de handel brengen van teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw. Hiertoe behoort tevens het voornemen, binnen het engere bestek van de Gemeenschap het kwekersrecht zodanig gestalte te geven dat de nadelige gevolgen van nationale grenzen nog meer worden opgeheven. Daarom wenst de Gemeenschap dat in het verdrag een bepaling wordt opgenomen die haar eigen toetreding in de toekomst mogelijk maakt. Overigens beoogt zij bij de werkzaamheden voor de totstandbrenging van een dergelijk regionaal kwekersrecht van meet af aan ook geïnteresseerde Unie-Statens van dezelfde regio te betrekken die geen lid-staat van de Gemeenschap zijn.

De Gemeenschap wenst de conferentie een vruchtbaar verloop en een succesvolle afsluiting toe.